

SKAUTŲ AIDAS

ŽIEMA 2017

VOL. 90 NO. 3

“Skautų Aidas” (USPS 497-840) is published 4 times per year, for \$10.00 by Lithuanian Scout Association, Inc., a not-for-profit Illinois corporation.

Administrative office is 370 56th Street, Clarendon Hills, IL 60514. Periodical postage paid at Clarendon Hills IL 60514, and at additional mailing offices.

POSTMASTER:

Send address changes to
SKAUTŲ AIDAS
370 56th Street,
Clarendon Hills, IL 60514.

Office of Publication:

SKAUTŲ AIDAS
370 56th Street,
Clarendon Hills, IL 60514

Managing Editor:

Mr. Romas Rupinskas
370 56th Street,
Clarendon Hills, IL 60514

“SKAUTŲ AIDAS”

Lietuvių Skautų Sąjungos organas įsteigtas 1923. III. 15.
Šiauliuose, Lietuvoje.
LEIDŽIA LSS TARYBOS PIRMIJA

Redaktorė:

s. fil. Rita Rašymienė
5190 West 88th Place,
Oak Lawn, IL 60453
Tel. (708) 424-8324
ritarasymas@gmail.com

Administratorius:

v.s.fil. Romas Rupinskas
370 56th Street,
Clarendon Hills, IL 60514
Tel. (312) 543-1223
e-mail: rrupinskas@aol.com

“Skautų aidą” maketuoja:

s.v. Kazimieras Šoliūnas

Skautų aidą” spausdina:

Cushing Press, Chicago, IL

Prenumerata metams	\$10.00
Oro paštu į užsienį	\$40.00
Garbės prenumerata	\$20.00
Garbės leidėjo prenumerata	\$30.00

“SKAUTŲ AIDAS” ŽIEMA 2017/ WINTER 2017 VOL. 90
NO. 3

„Skautų aidui“ straipsnius, nuotraukas, pranešimus, žaidimus
atsiuntė, ir įvairiai talkininkavo bei padėjo:

Tomas Dundzila, Maine,
Dovilė Zduoba, Sydney, Australija;
Algimantas Vaitkevičius, Chicago, IL;
Audra Puzerytė-Viskantienė, Toronto, Canada;
Arūnas Dailydė, Toronto, Canada;
Julytė Kudirkienė, Chicago, IL;
dr. Andrius Kudirka, Chicago, IL;
Vytenis Lietuvnickas, Chicago, IL;
Donatas Ramauaskas, Chicago, IL;
Audra Lintakienė, Chicago, IL;
Ina Petokas, Los Angeles, CA;
Birute....., Los Angeles, CA;
Venta Norris, Detroit, MI;
Edis Leipus, Chicago, IL;
Vincas O’Brien, Anglija;
Laima Apanavičienė, Chicago, IL;
Stasys Goštautas, Chicago, IL;
Tailyda Chiapetta, Chicago, IL;
Larana Stropus, Chicago, IL;
Rūta Baltaduonytė-Lemon, LSS;

Linksmų šv. Kalėdų ir laimingų Naujų 2018 Metų. Te nauji
metai atneša vilties, džiaugsmo, naujų minčių ir gerų darbų,
bei įdomių straipsnelių ir aprašymų. Dėkoju visiems, kurie
tyliai patarė ir parėmė. Atsiprašu už pasitaikiusias klaidas ir
nesklandumus. Bandome suderinti visus sąrašus ir sąžiningai
visiems išsiųsti „Skautų Aidą“. Visiems nuoširdus skautiškas
ačiū! Iki pasimatymo! Sesė Rita

Viršelių nuotraukos:

Viršelyje: Baltojo Gandro (Rakas) 2017 stovyklos didysis
laužas per ilgąjį savaitgalį (nuotr. Laranos Stropienės)

Nugarėlėje: Detroit stovyklos paukštytės mokiniai rišti maz-
gus su broliu Linu Orentu. (nuotrauką atsiuntė Venta Norris)

Romuvos 55-ta Stovykla

Rugpjūčio 6 - 13

Gražioji atnaujintoj Romuvoj šiais metais stovyklavo nemažas skaičius skautų/skaučių, vadovų ir savanorių pagalbininkų. Skaičiaus buvo apie 150. Stovyklautojų amžius buvo nuo 4 metų iki virš 80 metų.

Stovykla atidaryta su paskautininkų įžodžiu, kurį pravedė v.s. Romas Otto GVO. Septyni skautai vadovai pasipuošė žaliais šlipsais - tai Daiva Ramanauskaitė (ps), Vincas Liačas (ps), Matas Biskys (ps), Gintaras Batūra (ps), Saulius Valadka (jps), Rimas Kružikas (jps) ir Rick Zander(jps). Po to buvo bendras vėliavų nuleidimas, šv. Mišios ir tada buvo daroma stovyklos nuotrauka. Šv. Mišias atlaikė kun. Nerijus Šmerauskas pagrindinėje lauzavietėje gražią saulėtą popietę.

Gamta atnešė daug lietaus, bet taip pat buvo ir saulės kuri kasdien pasirodydavo, kad galėtumėme išdžiūti ir atsigauti nuo drėgmės. Mūsų programoms lietus buvo nenaudingas. Kelis kart ant greitųjų reikdavo slėptis pastogėse nuo lietaus.

Romuvos 55 Stovykla!

Visi stovyklautojai turėjo progos savo stovyklinius Romuva 55 marškinėlius nudažyti pasirinktom spalvoms. Sesė Elytė Tarvydienė, su padėjėjom, suruošė šį milžinišką darbą - reikėjo visus marškinius paruošti, nudažyti, perplauti, ir išdžiovinti. Visa stovykla savo naujus marškinius dėvėjo šeštadienį kai svečiai susirinko lauzui. Mus aplankė LSS pirmininkė Rūta Baltaduonytė-Lemon, LSS vyriausias skautininkas Albertas Kerelis, ir LSS seserijos vadė/vyr. skautininko pavaduotoja Daiva Chauhan.

Prityrę skautai ir vyčiai kandidatai tris dienas išskylavo artimame Algonquin parke žemės ir vandens takais. Vyr. skautės kandidatės išskylavo dvi dienas. Visi sugrįžo pavargę bet patenkinti.

Jūrų skautės ir skautai pačioj stovyklos pradžioj mokinosi kaip saugiai vartoti kirvius, pjūklus ir peilius, ir kaip juos pagalasti. Paukštytės ir udrytės įsigijo daug specialybių, vyko jūrų jaunių sesių ir brolių įžodžiai per labai lietingą jūros dieną.

Skautai turėjo progos praleisti 24 valandas miške, toliau nuo stovyklos. Jie išmoko saugiai ir sausai įrengti nakčiai pastogę, pagaminti ant laužo maistą. Reikėjo susirasti sausos medžiagos laužui, kurį kureno visą naktį. Tai buvo puiki proga išmokti savarankiškumo, nors vadovai reguliariai eidavo patikrinti ar viskas tvarkoj, ir ar skautai gerai įsikūrė.

Jūrų jaunės duoda įžodį.

Vyresniems skautams buvo pristatyti skautybės pagrindai, kad juos galėtų įgyvendinti ir jaunesniems perduoti.

Iš ryto, po vyresniųjų skaučių įžodžių, naujos vyr. skautės pasipuošusios su mėlynais šlipsais, prižadino visas pastovykles su daina. Tai stovykloje tapusi tradicija.

Stovykloje gerą ūpą kėlė (kaip ir pernai) sesė Dana Biskienė su akordeonu. Trumpos dainų pamokos, ir po pusryčių dainos sukėlė gerą nuotaiką visai dienai.

Brolis Rimas Sriubiškis prižiūrėjo visus ūkiškus reikalus. Visiems užteko saugaus geriamo vandens, ir net dušuose užteko šilto ir šalto vandens. Pagrindinėje virtuvėje krosnims netrūko kuro

Naujos vyr. skautės! Iš kairės Indrė Patkačiūnienė, Viktorija Ginčauskaitė, Nerija Gačionis-Grey, Lana Lukoševičiūtė, Sonata Bancevičienė.

ir puikiai veikė elektra. Sesė Violeta Sriubiškienė su virtuvės padėjėjais, jau kelinti metai, puikiai maitino stovyklautojus - niekas neliko alkanas!

Jaunesniųjų skautų/skaučių vadovai vieną dieną suorganizavo skautoramą paukštytėms, vilkiukams, bebrams, ir udrytėms kad ir jie galėtų dalyvauti įvairiuose užsiėmimuose. Jie turėjo progos šaudyti strėlėmis, kapoti specialiai paruoštus kelmukus, kepti duoną, kurenti ugnis, rišti mazgus ir t.t.

Šią stovyklą organizavo Toronto tuntininkai/stovyklos viršininkai: v.s. Vida Skilandžiūnienė ir s. Andrius Utz. Jie pakvietė atsakingus vadovus/ves, ir stovyklą sėkmingai pasisėkė. Iš viso susirinko skautai ir skautės iš Toronto ir apylinkių, Hamiltono, Windsoro, Detroito, Čikagos, Floridos, ir New Jersey. Sveikiname visus kurie atkeliavo į 55-tą Romuvos stovyklą! Iki pasimatymo X-toje Tautinėje Stovyklole Rake!

v.s. fil. Arūnas Dailys GVO

v.s. Vida Skilandžiūnienė (stovyklos viršininkė ir Toronto Šatrijos tunto tuntininkė) ir vilkiukas Simas Remesat per jaunesniųjų skautoramą.

jps. Dana Biskienė (stovyklos dainavimo vadovė) ir vyr. sk. Nerija Sungaila (laužavedė) kartu su Aleksia Vadauskaite paveda dainą valgykloje.

s. Andrius Utz (stovyklos viršininkas ir Toronto Rambyno tunto tuntininkas) su udryte Gabriele Viskantaite ir vilkiuku Stephen Klem per jaunesniųjų skautoramą.

Per pasaulį keliauja žmogus – Ramiojo vandenyno stovykla

Rambyno Stovykla. Holcomb Valley miškas, dulkinai keliai, miestas toli, mes esame aukštai virš Big Bear ežero 6500 pėdų aukštumoje San Bernardino California kalnuose. Didysis savaitgalis. Atvažiuos 200 svečių lankyti mūsų 100 stovyklautojų. Ankstyvas rytas. Dar tamsu. Rambyno stovyklautojai tebe miega, o virtuvės šeimininkės jau senai atsikėlusios. Greitai bus girdėti “kur kava? kur kava?” bet dabar dar ramu ir tylu. Gera proga suplanuoti dienos darbą, pusryčiams, pietums, vakarienei ir naktipiečiams. Ruošiame braškių, mėlynių ir persikų mišrainę, kepame kiaušiniene su lašiniiais, pjaustom lietuvišką duoną, lašišą, sūrį. Taip pat ruošiam pietų ir vakarienes patiekalus... šaltibarščius, daržoves, viščiukus ir salotas. Viską paruošėme sesės skautės šeimininkės. Reikės nuplauti, supjaustyti, nuskusti, sutarkoti, sumaišyti, iškepti, išvirti ir gražiai išdėti. Muzika gros pagal upą; iš ryto švelnesnė, po pietų gal lietuviška “O Meilė” ar ispanišką “Despacito.” Su muzika ir geru ūpu, šeimininkės kartu randa darbo ritmą. Tėgyvena sesės šeimininkės! Broliai skautai ūkvedžiai važiuoja į miestą šeimininkių produktų sąrašą supirkti ir viską sunešti į virtuvę. Ateis padėti paskirti skautai ir skautės - geltonšlipsisai, vilkiukai bei paukštytės

– jie nuplaus stalus, iššluos aplinką, patarnaus atėjusius valgyti ir po to sutvarkys. Po laužo ruošime naktipiečius - karštą kakavą ir skanų saldumyną. Tamsioje naktyje šeimininkės sutvarkys virtuvę, užrakins duris, ir grįš į savo palapines. Pakeliui sustos ir žiūrės į tą tamsų mėlyną dangų kuris pilnas tūkstančių žibančių žvaigždžių. Atsiguls į miegmaišius, pavargusius bet patenkintus, atlikusios gerą darbą. Rytoj vėl kelsimės anksti rytą prieš saulę tarnauti Dievui, tėvynei, ir artimui.

Vis Budžiu,
Sesė Birutė

Rambyno šeimininkės džiaugiasi aukštais gautais pažymėjimais iš sveikatos departamento – iš 100 taškų, šios sesės gavo 96!
Sėdi priekyje Iš kairės į dešinę: Danutė Aleknienė, Birutė Ranes, Darija Francesco, Audra Reivydienė
Antroje eilėje iš kairės į dešinę: Arlene Estrada Petokienė, Lina Ruplėnienė, Audra Dapšytė ir Kristina Bandžiulienė.

BALIONAI

Tikslinio taikinio programa ir pratybos

Šių 2017 metų Rako skautų vasaros stovykloje, Miško Brolių (MB) skautų vienetas pakartotinai vadovavo ir sėkmingai pravedė šaulio užsiėmimus miškuotojoje MB rajono šaudykloje. Visi norintys dalyvauti taiklinio šaudymo užsiėmuose buvo apmokinami saugaus šaunamo ginklo vartojimu.

Per pastaruosius šešerius metus, MB skautų vienetas kasmet vasaros stovyklos metu praveda tikslinę šaulio šaudymo programą. Virš 40 skautų per tą laikotarpį sėkmingai perėjo MB skautų vieneto priežiūroje Boy Scouts of America (BSA) nustatytą šaulio specialybės programą ir pratybą užsitarnaudami šaulio specialybę.

Už pereinamąsias (2015) metus Miško Broliai pravedė "skeet shooting" – tikslinis taikymas su medžiokliniais šautuvais į orą paleistas molines lėkštutes. Ši naujadara sulaukė didelio susidomėjimo ir entuziazmo skautų ir skaučių tarpe.

Šiais 2017 metais, Miško Broliai sugalvojo kitą variantą tiksliniam taikinio šaudymui. Vietoj taikyti į pakabintus popierinius taikinius, reikėjo taikyti į pripūstus balionus. Įsivaizduokite kaip smagu girdėti baliono sprogdimą ir iš karto žinoti kad pataikei į taikinį! Šaunant į pakabintus popierinius taikinius, daug sudėtingesnis sužinojimas šūvių rezultatas, nes po šaudymo reikia atlikti sekančius žingsnius: 1. Saugiai iš ginklo išimti visas kulkas. 2. Atstatyti šautuvo šaudymo apsaugą. 3. Paguldyti ginklą ant žemės ir tik tada nueiti ir patikrinti ar taikinyje yra padarytos skylės. Argi ne smagiau iš karto žinoti kad pataikei?!

Šaudymas į baliono taikinį taip pat sukėlė susidomėjimą iš vadovų ir vadovių. Viena vadovė, kuri niekada savo gyvenime nebuvo šovus šautuvu, atėjo į šaudyklą pasižiūrėti. Prisistačius šaudykloje ir apmokinta MB skautų apie šautuvo vartojimą ir apsaugą, pirmuoju šūviu pataikė į balioną. Vienas MB skautas juokaudamas paklausė: "Kas smagesnis - ar pirmasis bučkis ar pirmasis taiklus šūvis?" Nusišypsodama atsakė: "Aiškiai pirmasis taiklus šūvis! Pasimatysime rytoj!"

Miško Brolių skautų vienetas vadovaus ir praves šaulio užsiėmimus per ateinančią X-ją Tautinę Stovyklą 2018 metais Rako skautų stovykloje. Tikimės pasimatyti su šaunuole vadove, kuri pirmu šūviu tiksliai pataikė į pripūstą balioną, ir visus skautus ir skaites kurie nori pramokti ir dalyvauti šaulio tikslinio taikinio pratybose. Laukiame visų ir iki pasimatymo 2018 Tautinėje Stovykloje!

Tėvynės Labui!
Miško Brolis skautas
s.v., ps Algimantas Vaikevičius
Lapinas

Sesė Greta Stanevičiūtė tikrina šautuvą prieš gražinant jį į ginklinę, Nuotr. A. J. Tamulaičio

Skautai ruošia prikabinti balionus ant taikinio lentos Miško Brolių šaudykloje. Nuotr. A. J. Tamulaičio

Detroito Baltijos ir Gabijos Tuntų 2017 vasaros stovykla Dainavos stovyklavietėje “Dainavos šalis 2017”.

Skambėjo šūkis Dainavos stovykloje nuo Spyglio ežero iki Rambyno kalno. “Dainavos šalis, amžina mintis, stovyklaujam, išskylaujam, Ū-A Dainava!”

Birželio 17-tą, 130 skautų ir vadovų suvažiavo į Dainavą praleisti visą savaitę kartu gamtoje. Pirmą dieną skautai įsikūrė, statė vartus, tiltus ir tvoras. Įsikūrę, pradėjo gyventi skautiška nuotaika švenčiant gamtą, dainą, draugiškumą ir skautų įstatus. Dainas dainavo kiekvieną dieną per pusryčius, pietus, ir vakarines programas su akordeonų muziką. Turėjome ne tik vieną akordeoną bet tris šiais metais!

Vilkiukai ir Paukštytės užsidirbo daug specialybių stovykloje. Išmoko žaisti ir praveisti žaidimus, žuvauti, praveisti dainas prie laužo ir kepti picą ant laužo.

Vyresni skautai ir skautės žuvavo, pynė juostas, ruošė sporto dieną ir išskylavo. Šiais metais 11 mylių iškyla nuvedė skautus/es, prityrusius/ses, vyr skautes kandidates ir vyčius kandidatus prie Wamplers ežero netoli Dainavos. Taip pat visa stovykla išvyko plaukti baidarėmis. 70 baidarių plaukė Raisin upėje! Skautai irklavo 6 mylias tą dieną bet gale juos sutiko virtuvės štabas ir skanūs pietūs!

Vieną vakarą atvažiavo į stovykla šokių mokytoja mokinti “square dancing”. Skautams labai patiko ir jie ilgai šoko. Taip pat atvažiavo kaimynas ūkininkas su traktoriu pavežiuoti skautus aplink Dainavą.

Gerbiami svečiai, Vyriausias Skautininkas Albertas Kerelis ir Vyriausio Skautininko Pavaduotoja bei seserijos vadė Daiva Chauhan apsilankė stovykloje. Dėkojame jiems kad ne tik atvažiavo bet ir prisidėjo prie darbų! Keli kiti svarbūs pažymėjimai; sesei Daliai Harp buvo įteigtas Lelijos Ordinas. Sese Dalia yra

buvusi tuntininkė ir draugininkė, ir stovyklos slaugė 25 metus iš eilės! Sveikiname sesę Dalią! Taip pat, šešios vyr. skautės kandidates davė vyresniosios skautės įžodį. Sveikiname seses Eleną Busuito, Juliją Caravais, Sofiją Duobaitę, Kristiną Gobytę, Michelle Harp, ir Jūratę Reventaitę!

Po savaitės, užbaigėm stovyklą bendru laužu. Šių metų stovyklos nuotaika ir prisiminimai bus amžini mūsų brangios Dainavos šalyje. O dabar, pirmyn į X tautinę stovyklą kur susitikime toliau švęsti skautišką veiklą ir sukurti naujų, skautiškų prisiminimų!

parašė Venta Civinskaitė-Norris, Gabijos tunto tuntininkė

Sveikinam naujas vyr skautes: Eleną Busuito, Juliją Caravais, Kristiną Gobytę, Michelle Harp Jūratę Reventaitę, Sofiją Duobaitę.

akordeonistai Viktoras Puodžiūnas ir Linas Orentas

Skautų įstatai, skautiška širdis - „Labor Day“ Darbo Savaitgalis Rako Stovykloje

Detroito skautų šeima

Nuo mažens, skautės yra mokomos kaip būti pasiruošusios viskam - skautė naudinga ir padeda artimiesiems, skautė sesuo kitai sesei, skautė nesustoja vilties. Prieš keleta metų (2015 m.), sesė Aleksa Skiotytė nepaprastai įvykdė skautišką dvasią kai jos šeimos namas užsidegė. Buvo šalta žiemos naktis, ir 3v.r. ji padėjo savo dviem jaunesniom sesutėm saugiai išeiti iš namo. Už šį drąsų veiksmą, Aleksai buvo įteigta Gyvybės Gelbėjimo Kryžius. Medalis Aleksai buvo įteigtas Gabijos Tunto tuntininkės Dainos Anužienės per Kaziuko Mūgę Detroito.

Baltijos Tuntas surinko lėšų šeimai padėti. Detroito lietuviai ir kiti skautai per visą Ameriką surinko \$10,000 padėti Aleksos šeimai. Daugelis kitų irgi patvirtino skautų įstatus “skautas yra naudingas visuomenei ir padeda artimui” ir “skautas yra draugas savo artimui ir brolis kitam skautui” padedant Skiočių šeimai atgauti ką prarado gaisre. Detroito skautų šeima susibūrė ir apsupo Aleksos šeimą krizės metu. Tai puikus pavyzdys kaip Detroito skautai toliau tarnauja Dievui, tėvynei ir artimui ir rodo skautišką meilę.

Visa Aleksos šeima aktyviai dalyvauja skautų veikloje Detroito. Aleksa taip pat yra stovyklavusi Rako ir Rambyno stovyklose ir neseniai davė jūrų skaučių gintarių įžodį. Sesutės Adrija ir Kristina irgi skautauja ir stovyklauja Dainavos stovykloje. Aleksos mama, Krista, yra skaučių draugininkė ir tėtis Darius padeda stovykloje-virtuvėje, šaudymo aikštėje ir visur kur reikia.

parašė Venta Civinskaitė-Norris, Gabijos tunto tuntininkė

Tuntininkės Vita Caravias ir Daina Anužienė sveikina sesę Aleksą

Rugsėjo 1 – 4 dienomis suvažiavo beveik 60 savanorių padėti su Rako Stovyklavietės paruošimu dėl Dešimtosios Tautinės Stovyklos (XTS) 2018 metais. Laikas greitai bėga, o darbai be galo. Šio savaitgalio tikslas buvo įveikti keletą stambesnių uždavinių.

Penktadienis rugsėjo 1 d.

Maža grupė atsirado stovykloje prieš pietus penktadienį. Jie atrakino pastatus, įjungė elektrą ir atsuko vandenį ir tuoj keliavo link Lake Eden, kur praleido popietę tvarkant ežero pakrantę. Sunkiu darbu ir prakaitu, ši grupelė padidino mūsų pliažą net dvigubai, išgenėjant medžius ir krūmus, ir sukraunant malkų krūvą kiek galima toliau nuo vandens. Pagrindiniai, tenais prisidėjo: Tailyda Chiapetta, Petras Remeikis, Larana Stropienė, Ivas Stropus ir Gailė Biskytė (atleiskite jei praleidau ką nors).

Tuoj po pietų pradėjo suvažiuoti daugiau savanorių. Iki vakarienės jau buvo atkeliavę apie dvidešimt asmenų. Mūsų pagrindinės šeimnininkės: Renata Borucki, Marija Kriaučiūnienė, Gilė Liubinskaitė, Rūta Ozers ir Indrė Paškauskienė (atleiskite jei ką nors pamiršau paminėti).

Šeštadienis rugsėjo 2 d.

Po sotinčių ir skanių pusryčių, pradėjome darbus. Linas Liubinskas ir keleta pagalbininkų toliau tęsė stovyklos paminklo pagražinimo darbus. Tailyda Chiapetta toliau vedė Lake Eden pakrantės tvarkymo darbus. Donatas Ramanauskas koordinavo suolų statybą “naujoj” laužavietėje. Vytenis Lietuvninkas ir Ričardas Chiapetta tęsė miško valymą Aušros Vartų pastovyklėje - net lietus nesulėtino jų tempą. Dainius Petronis su pagalbininkais pradėjo Kernavės išvietės remontavimą.

Per visą dieną suvažiavo daugiau ir daugiau žmonių. Skaičius pasiekė šešiasdešimt kai visi suėjo pavalgyti mūsų šeimnininkų paruoštą “gourmet” vakarienę. Po vakarienės, apsitvarkėm ir toliau pabendravom ir padiskutavome sekančios dienos darbus.

Sekmadienis rugsėjo 3 d.

Visi kėlėsi anksti, net prieš pusryčius, ir pradėjo uždavinius. Pereitą naktį atsirado skiltis prityrusių skautų iš Lemonto, kurie tuoj pat įsijungė į naujos laužavietės paruošimą. Jie padėjo pastatyti beveik 30 suolų, baigdami prieš pietus, kartu su milžiniška grupe kitų inžinierių ir statybininkų: Tadas Stropus, Dalia Žygienė, Raimundas Paškauskas (Toronto), Virginija & Dave Rubinski (Cleveland), Audrius & Darius Aleksūnai ir daug kitų. Popietę inžinieriai ir statybininkai prisistatė prie miškininkų grupės, kurią vedė Vytenis Lietuvninkas, Petras Remeikis ir Ričardas Chiapetta. Mūsų „vaidilučių“ skiltį vedė Julija Deuschle, Ramona Žemaitienė ir Salomėja Ringienė. Miškininkai su grandininiais pjūklais (chainsaws) nuleido medžius kurie stovėjo

Miškininkas brolis Vytenis

būsimajoje Seserijos vėliavų aikštėje, Aušros Vartų stovyklavietėje, o vaidilutės degino plonas šakas ir sukrovė storesnes šakas krūvose del laužų sekančią vasarą. Darbus baigėme apie 7vv. Išalkę ir šiek tiek nuvargę, visi puolė prie vakarienės stalo ir vėl skaniai ir sočiai pavalgė, dėka mūsų šeiminiųkėms. Dalis savanorių po vakarienės iškeliavo namo. Jaunesnieji kurie pasilikो pastatė laužą ir smagiai padainavo ir pasirodė. Vyresnieji bendravo Kernavės pastogėje dar keletą valandų prieš nuslenkant į savo palapines poilsiu.

Pirmadienis rugsėjo 4 d.

Per naktį pakilo vėjas, tikrai galvojome kad neužilgo pradės smarkiai lyti, bet taip nebuvo. Nors debesuota ir vejuota, viskas sausa, tai buvo gerai susidėti daiktus, nugriauti palapines ir bendrai tvarkytis. Po pusryčių buvo išvalyta virtuvė ir sutvarkytos šiukšlės. Iki 10vr tebeliko tik keletas žmonių. Žinodami, kad kelionė namo gali būti ilga, visi gan anksti išvažiavo.

Atlikti darbai:

- Naujoje laužavietėje pastatyti apie 50 suolų. Yra vietos atsisėsti apie 500-600 dalyviams
- Kernavės išvietės vadovių prausykloje įdėtas naujas krioklys ir lentynos
- Kernavės išvietė iššluotą ir išdažytą. Darbas pradėtas: iš dviejų dušų padaryti tris.
- Aušros Vartų rajone nuleisti 4 dideli medžiai, sukrauti kelmai, sudegintos mažos šakos.

Rako darbo savaitgalio dalyviai (nuotrauka Ilonos Didžbalis)

Didelis, didelis skautiškas AČIŪ visiems šiems talkininkams kurie praleido savo Labor Day šventę Rako stovykloje: Audrius ir Darius Aleksišūnas; Gailė Biskis; Renata Borucki; Laima ir Valdas Buinauskas; Eristida Butkevičiūtė; Ariana, Ričardas ir Taiyda Chiapetta; Andrius, Jonas, Julija, Matas, Peter ir Stefa Deuschle; Izabelė, Viviana, Alexandra ir Ilona Didžbalis, Jokūbas Gučas; Amelia, Andrius, Aras, Fred ir Judita (Urba) Hoch; Jonas Jodwalis; Erika Katauskas, Aldas, Marius, Marytė ir Ona Kriaučiūnas; Vytenis Lietuvninkas; Gilė Liubinskas; Linas Liubinskas; Rūta Ozers; Indrė ir Raimundas Paškauskas; Dainius, Lara ir Nida Petronis; Sonya, Svetlana ir Veronika Puidokas; Donatas Ramanauskas; Petras Remeikis; Salomėja Ringienė; Dave ir Virginija Rubinski; Saulius Šoliūnas; Karolina Stankutė; Annika, Ivas, Kaya, Larana ir Tadas Stropus; Alexis, Aurelius ir Ramona Žemaitis; Dalia Žygiene

Sekantis pramatytas darbo savaitgalis: spalio mėn. 20-22 dienomis.

Brolis Donatas naujoje laužavietėje (nuotrauka Donato Ramanausko)

Lietuviškas sklandytuvas Čikagos padangėse

Rugpjūčio mėnesį oro skautai rado žinutę, kad tarp Čikagos sklandytojų būrelio (Chicago Glider Club) aukštos klasės sklandytuvų yra ir Lietuvoje statytas sklandytuvas „LAK“. Oro skautų „Žaibų“ žvalgybos skiltis suruošė iškylą į Minooka Illinois aerodromą tikėdamiesi rasti tą „Made in Lithuania“ sklandytuvą.

Saulėtą, giedrą ir karštą dieną oro skautai susitiko su būrelio sklandytojais. Būrelio nariai mielu noriu pakviestie oro skautus prisėsti prie stalo ir paklausti kaip vyko tą rytą įveikti skrydžiai. Buvo proga pasidalinti žiniomis ir pasisemti žinių apie sklandymo sportą. Vienas sklandytojas nuvedė oro skautus į angarus, kuriose saugomi trys būrelio dviejų vietų mokomieji sklandytuvai ir vienvietis sklandytuvas. Sklandytuvų ilgi bet siauri sparnai, ašarėlės formos kabinos ir fiuzeliažai atrodė kaip mokslinės fantastikos kuriniai, o ne kasdieniniai lėktuvai. Pievoje šalia angarų stovėjo per 20 priekabos, kuriose tilpo po vienas išardytas sklandytuvas. Mūsų gidas užsiminė, kad už pievos ruošiasi pakilti būrelio vadovas savo „LAK“ sklandytuve. Oro skautai nuskubėjo prie sklandytuvo.

Pamatę sklandytuvą iš tolo kilo klausimas – kaip atpažinti ar tikrai tai Lietuviškas sklandytuvas? Abejonės dingo, kai pamatė ant fiuzelažo užrašas „LAK17bfes“ - tai Lietuviškos aviacinės konstrukcijos (LAK) 17B modelis su „front electric sustainer“ motorėliu, kurį galima užvesti nenumatytais blogiausiais atvejais.

[Antraštė] Čikagos sklandytojų būrelio vadovas ruošiasi kilti į padanges Lietuvoje statytame sklandytuve LAK 17B FES.

Sklandytuvo savininkas sakė, kad šis yra jo antras LAK sklandytuvas, nes jie labai tvirtai statyti. Užsiminė, kad jei praeityje nebūtų skraidęs LAK sklandytuve jis gal būtų susižeidęs kai sykį smarkiai nutūpė. LAK jį išgelbėjo. Ilgai netrukdėme pilotui, bet jam spėjome pasakyti, kad esame lietuviai ir pažystam LAK bendrovės aeronautikos inžinierių. Savininkas atsakė, kad su malonumu norėtų patarti, kaip pagerinti prietaisus, ir už siūlytus pakeitimus būtų mokėjęs net daugiau pinigų. Po to jis

jau buvo įsėdęs, tiksliau sakant – atsilošęs, sklandytuvo kabinoje, o vilkiklinis lėktuvas pasiruošęs stovėjo vietoje. Mes pasitraukėme ir stebėjome už pakėlimo tako ribos.

Lietuvoje sklandytuvus pradėjo statyti aviacijos mėgėjai po Pirmojo pasaulinio karo. Nidoje išaugo žymi sklandymo mokykla, kurioje skraidyti mokėsi jauni aviatoriai. Panaudodami palankias oro sąlygas pažangiausi sklandytojai Grigorius Radvenis, Jonas Pyragius, Alfredas Gysas ir kiti skynė rekordus. Tuo pačiu metu aviakonstruktoriai Bronius Oškinis ir Balys Karvelis pradėjo statyti ir tobulinti sklandytuvus. Sovietų okupuotoje Lietuvoje, Eksperimentinės sportinės aviacijos dirbtuvėje Prienuose buvo statomi Oškinio ir Karvelio aukštos kokybės projektai. Balys Karvelis suprojektavo primą Lietuvoje statytą stiklaplatinį sklandytuvą BK-7 „Lietuva“, kuris pakilo į orą 1972 metais. Laikui bėgant dirbtuvės vardas keitėsi, bet sklandytuvų konstruktavimo patirtis tegyvuoja iki šių dienų. Dirbtuvė dabar vadinasi „Sportinė Aviacija“, o inžinierius skautas vytis Julius Bartasevičius tobulina skridimo charakteristikas.

[Antraštė] LAK 17B sklandytuvas.

LAK-17 sklandytuvas statytas iš modernios medžiagos, sparnai 15, 18, arba 21 metrų (49, 59, 69 pėdų) ilgio pagal užsakymą, skrenda iki 275 km (170 mylias) per valandą greičiu. Aerodinaminė kokybė 45:1, tai reiškia, kad 1000 metrų (3300 pėdų) aukštyje sklandytuvas galėtų nuskristi 45 km (28 mylias) atstumą. Eilinis mažas lėktuvas, pvz. Cessna 172, be motoro pajėgtų nuskristi nuo panašaus aukščio tik 9 km (5.6 mylias).

Stebėjome, kai „LAK17bfes“ sklandytuvą gražiai išvilko į orą ir jis dingo už akių. Pasisvečiavome su sklandytojais, bet išvykome į namus prieš Lietuviškas sklandytuvus grįžo. Jei neteko sklandytuve paskraidyti, raginame aplankyti vietinį sklandytuvų būrelį ir susipažinti su šia orlaivių šaka.

Vis aukštyn!
Broliai Lukas Lakūnas ir Petras Pilotas

Sydnėjaus „Aušros“ tunto įvykiai - Spalis 2017

Šv Kazimiero diena - Kaziuko Mugė
Kovo 5 d. 2017 m.

Atšventėm šv. Kazimiero dieną Sydnėjaus lietuvių klube. Dalyvavome šv. Mišiose, tada ruošėm skautų pietus: su skautų paruoštom karštom dešrelėm ir kopūstais, ir aiškiai nepamiršome baronkų „karolius“. Skautų mamytės prikepė saldžių skanėstų, net šiuos nuostabius meduolinius grybukus! Ačiū visiems kad dalyvavote, ypač ačiū vyresnėm sesėm už gardžius kopūstus, vyčiams už dešrelių išvirimą, jaunesniųjų skaučių/tų mamytėms už saldumynus. Kartu praleidome gražią ir prasmingą šventę lietuviškoje visuomenėje.

Jaunesniųjų skautų/čių sueiga Kovo 19d. 2017m.

Po lietuvių mokyklėlės pamokų, 14 jaunesni skautės ir skautai susibūrė į pirmą metų sueigą. Trys grupės mokinosi patyrimo laipsnių programą: lietuvos himnas, saliotai, net reikėjo suderinti lietuvos kunigaikščių vardus su datom kurios slėpėsi pakabintos ant įvairių lietuvių klubo sienų. Toliau rišėm mazgus ir mokinomės apie lietuvos ir australijos gamtą. Ačiū jaunom vyresnėm sesėm vadovėm ir sesėm „mamom“ už pagalbą.

**STOVYKLA – Gintaro Takas
Balandžio 8d. – 12d. 2017m.**

Pirma diena: Banginių, Gintarinių, Bangų, Undinių ir Žaibų skiltys įsikūrė palapinėse ir pagamino skilčių gaireles. Šitaip prasidėjo jūros tema „Gintaro Takas“ stovykla.

Antra diena: Statėm vartus, o jaunesnieji skautai keliavo į „mini“ išskylą aplink stovyklavietę.

Toliau vyko dainavimas, žaidimai ir nepaprastas saulėlydis prieš vėliavų nuleidimą ir visų lauktą – TIKRĄ laužą! (Australijos vasaros dažnai labai karštos ir laužus deginti yra draudžiama. „Gintaro Takas“ vyko rudenį kada nėra tokiu uždraudimų.)

Trečia diena: Susipažinimas su gintaru – iš kur atsiranda gintaras? Su sesė Nerija mes net patys pagaminome „gintarą“!

Kol mūsų „gintariniai“ darbai ataušo, buvo laiko pionerijai, kliūčių ruožui, „skraidančia lape“ rungtynėm ir iškepti duoną lauže.

Ketvirta diena: Išskylavome į Bulgandry Aboriginal vietovę kur matėme aborigenų raižymus. Toliau mokinomės skautų programą ir baigėme su linksma ieškone.

Sveikiname keturis naujus vilkiukus, kurie gavo raudonus kaklaraiščius: broliai Vidmantas, Markas, Natas ir Judah. Irgi sveikiname sesę Lindą kuri davė skautininkės išodį ir gavo žalią kaklaraištį.

Visiems vadovams, kurie aukoja savo laiką (ir darbą) padėti stovykloje, ir mamytėms, kurios prisidėjo - DIDELIS AČIŪ !

O šauniem virėjams, kurie mus gardžiai ir sočiai maitino, broliams Eddie & Andriui, SKANUS AČIŪ !

Iki sekančio pasimatymo!

Sydnėjaus „Aušros“ tunto broliai ir sesės

2017 Tour de Rakas

Tour de Rakas: tai kelionė dviračiais į Rako Stovyklą, netoli, Custer, MI. Šių metų kelionė buvo aštuntoji, kurią pusę dalyvių pradėjo Pasaulio Lietuvių Centre, Lemont, IL, antradienį, liepos mėn. 11 dieną, baigdami Algio ir Violetos Strikų vasarvietėje, New Buffalo, MI, nuvažiavę virš šimtą mylių. Ten juos sutiko visi kiti dviratininkai ir palydovai.

Aštuntame dviračių žygyje dalyvavo šie skautai (skliausteliuose pažymėta kiek kartų jau važiuoja į Rako stovyklą - red): Vytenis Lietuvninkas, vedėjas, skautas vytis, pradėjo kelionę Lemonte, (6); Rima Zigaitytė, vyr. skautė, pradėjo kelionę New Buffalo, (1); Tadas Stropus, skautas vytis, pradėjo kelionę New Buffalo, (2); Ivas Stropus, prit. skautas, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Donatas Ramanauskas, skautas vytis, pradėjo kelionę New Buffalo, (8); Linas Kelečius, skautas vytis, pradėjo kelionę Lemonte, (2); Audrys Kelečius, prit. skautas, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Andrius Rasutis, jūrų budys, pradėjo kelionę Lemonte, (2); Aleksas Rasutis, prit. skautas, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Kęstas Jodwalis, skautas vytis, pradėjo kelionę Lemonte, (2); Jonas Jodwalis, prit. skautas, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Tom Custardo, suaugęs dviratininkas, pradėjo kelionę New Buffalo, (1); Julija Custardo, jūrų skautė, pradėjo kelionę New Buffalo, (1); Viktorija Buntinaitė, jūrų skautė, pradėjo kelionę New Buffalo, (2); Ariana Chiapetta, jūrų skautė, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Lilė Šoliūnaitė, vyr. skautė, pradėjo kelionę New Buffalo, (2); Matas Deuschle, prit. skautas, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Andrius Deuschle, prit. skautas, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Andrius Hoch, prit. skautas, pradėjo kelionę New Buffalo, (1); Jokūbas Gučas, 15, prit. skautas, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Aldis Liubinskas, 56, skautas vytis, pradėjo kelionę New Buffalo, (1), 2014 metais buvo palydovas/padėjėjas; Petras Remeikis, skautas vytis, pradėjo kelionę Lemonte, (2); Andrius Tamulis, skautas vytis, pradėjo kelionę Lemonte, (1); Vidas Zimkus, suaugęs dviratininkas, pradėjo kelionę Lemonte, (2); Juozas Kapačinskas, skautas vytis, pradėjo kelionę New Buffalo, (4) ir ketvirtą sykį palydovas/padėjėjas; Ruta Ozers, vyr. skautė, pradėjo kelionę New Buffalo, (1) ir dalyvavo kaip palydovė/padėjėja; Dalia Jodwalis, vyr. skautė, pradėjo kelionę New Buffalo, (1) irgi dalyvavo kaip palydovė/padėjėja.

Tai sudarė pačią didžiausią dalyvių skaičių iš visų kelionių dviračiais į Rako Stovyklą, pradedant nuo 1976m.!

Kelionė iš Lemonto prasidėjo apie 5vr. Takas vedė maždaug tais pačiais keliais kaip 2014m., bet grupė dvigubai didesnė nei su tais metais. Svarbu paminėti, kad šiais metais pirmą sykį iš Lemonto pradėjo Sesė Jūrų Skautė Ariana Chiappeta. Šiltas oras, tarpais linojo,

bet visi, nors ir nuvargę, atvyko į New Buffalo geromis nuotaikomis. Kai visi susirinko pas Strikus, Brolis Vytenis Lietuvninkas, Lituanicos Tunto Tuntininkas, ir "Tour de Rakas 2017" pagrindinis organizatorius, davė pranešimų, taisyklių ir pastabų apie ryt dienos bei sekančių trijų dienų kelionę ir linkėjo visiems smagios ir saugios kelionės.

TREČIADIENIS LIEPOS MĖN. 12D.

Atsikėlėme apie 5:30vr. Susidėjome dalykus lauke prie Juozo Kapačinsko "Bake For Me" sunkvežimio, ir pavalgėme pusryčius lauke, Lake Michigan vaizdas priešakyje. Pavalgę, sukrovėm sunkvežimį ir dar sykį patikrinom dviračius, ypatingai oro spaudimą padangose. Truputį prieš 8 val. ryto, dviračių koloną pajudėjo, o Brolis Juozas važiavo iš paskos su sunkvežimiu, jei kieno nors dviratis subyrėtų ar kas nors labai pavargtų. Taip pat, ant sunkvežimio užpakalinių durų, jis uždėjo iškabą, kuri pranešė automobiliams kad priekį jo buvo dviratininkų grupė, kad saugiai važiuotų ir kad atsargiai perlengtų. Išvažiuojant, dangus buvo apsiniaukęs, temperatūrą apie 70F. Pavažiavę apie 15 mylių, trumpai sustojome Bridgman Public Library. Tenais, brolis Juozas ir sesė Rūta pranešė kad neužilgo užės smarki audra. Spėjome pavažiuoti dar dešimtis mylių iki Stevensville miestelio. Brolis Vytenis buvo anksčiau susisiekęs su draugais Jonu ir Kristina Nakais (kurie gyvena Stevensville), ir prašė prieglobsties jų namuose. Apsistojome apie dvi valandas, kuriuo metu visi patogiai pailsėjo ir pavalgė pietus.

Apie 12:30vp padėkojome Jonui ir Kristinai ir keliavome toliau, kol atvykome į St. Joseph miestelį. Ten anksčiau sustojome pavalgyti pietus ir pailsėti, o šiandien tik trumpai sustojome pasinaudoti patogiomis patalpomis ir truputį ilgiau užsilikome kol dar viena lietaus banga praėjo. Tik truputį pavažiavę į šiaurę iš St. Joseph per tiltą į Benton Harbor, vieno dviratininko dviratį teko pataisyti, ir neužilgo, kitą padangą reikėjo pakeisti. Iš viso, šiandien pakeitėm keturias padangas. Popiet bent oras pasitaisė, išlindo saulė. Apie 4:30vp atvykome į Van Buren State Park, truputį į pietus nuo South Haven miestelio. Iškrovėm sunkvežimį, pasistatėm palapines, pradėjome vakarienes paruošimą: KOLDŪNAI! Kol didelis puodas vandens užvirė, skautai supjaustė ir sukapojo lašinius ir svogūnus ir juos iškepė. Kažin kiek koldūnų suvalgėme - bent po dešimtis, jei ne

Donatas Ramanauskas ir Vytenis Lietuvninkas

daugiau. Susitvarkę puodus ir indus, visi persirengė ir žygiavo trumpą kelią iki Lake Michigan plažo. Vandens temperatūra visiškai patogi, tik akmenys pagal krantą kankino visų kojos padus. Vis dėl to, verta iškyla. Grįžom atgal į mūsų stovyklavietę jau temstant. Kai kurie dar ėjo maudytis po dušu, kiti pasėdėjo prie lauželio, bet dauguma ėjo tiesiai gulti.

Šiandiena dviračiais keliavome 53 mylias.

KETVIRTADIENIS LIEPOS MĖN. 13 DIENA

Brolis Vytenis visus pradėjo prikelti apie 4:30vr (per klaidą - turėjome keltis valandą vėliau). Pradėjome dar tamsumoje rytinius pasiruošimo užsiėmimus. Susidėti dalykus, palapines nugriauti ir suvynioti, paruošti pusryčius, patikrinti dviračius, sukrauti sukvežimą. Buvome pasiruošę išvažiuoti 7:00vr, ir kaip tik tuo momentu, sprogo Sesė Rimos padanga, atidėjo išvažiavimą apie 20 min. Dangus saulėtas, oro temperatūra ideali keliauti dviračiais. Rytinis maršrutas vedė mus į Saugatuck miestelį. Teko keletą ekstrą mylių pavažiuoti, nes ant žemėlapiu nebuvo pažymėta kad vienas parinktas kelias buvo privatus, ir teko sugrįžti apie tris mylias kol atsiradome ant teisingo kelio. Turėjome trumpą pertrauką West Side County (Allegan) Park, kur visi linksmi pasileido ant supynių ir sukosi smarkiai aplink ant mažos karoselės. Atsiradome prie Saugatuck Chain Ferry kelto ant vakarinės/pietinės pusės Kalamazoo upės apie 10:45vr, bet buvo darbininkų pertraukos laikas, tai teko palaukti apie valandą kol keltas vėl pradėjo veikti. Kaip ir praeityje, persikėlė per upę, sustojome Kilwin's Ice Cream and Fudge parduotuvėje, kur visi skaniai sulaižė savo ledus. Toliau kelias mus vedė link Holland miestelio. Privažiavę miesto pakraštį, užtikome kelio pataisymo komandą, ir turėjome parinkti kitus kelius. Bevažiuojant, vienas skautas nuvirto nuo dviračio - teko mūsų palydovėms vežti į ligoninę. Nieko baisaus - truputi petį išsisuko. Sustojome Holland vidurmiesto parke pavalyti pietus. Saulėta ir šilta. Per ilgai neužtrukome, ir važiavome į šiaurę, link Grand Haven miestelio, kur trumpai sustojome ir antrą syk šią dieną valgėmė ledų, Dairy Creme svetainėje. Kaip ir buvo šiandien iš ryto, visi jau pasiruošę važiuoti, Broliui Vyteniui nuleido padangą, ir vel teko atidėti išvažiavimą apie 15 minučių. Po to spaudėm toliau, nes jau po 6vv. Beveik be sustojimo važiavome iki Hoffmaster State Park, truputį į pietus nuo Muskegon miesto. Atvykome į Hoffmaster State Park jau temstant. Brolis Juozas ir sesė Rūta, kurie atvyko anksčiau į stovyklavietę, pradėjo ruošti vakarienę. Vienam puode dešrelės, kitam "Chili". Valgėm neorganizuotai. Vieni

statė palapinės, kiti maudėsi, kiti valgė. Daug kas anksti nuėjo gulti, bet keleta iš vyreniųjų pasėdėjo prie laužo, svarstėme, pasakojome apie šiandienos kelionės įvykius ir kas mūsų laukia rytoj.

Šiandiena dviračiais keliavome 78 mylias.

PENKTADIENIS LIEPOS MĖN. 14 DIENA

Kėlėmės apie 5vr. Pusryčiams kepėm blynų su mėlynėm (blueberries) - ilgai užtruko, bet per daug neskubėjome, nes norejome kad palapinės išdžiūtų prieš suvyniojant. Blynai buvo labai skanūs, o palapinės tik dalinai išdžiūvo. Baigėm ruošti ir išvažiavome iš Hoffmaster State Park apie 8:30vr. Pirmas sustojimas: USS Silversides povandeninis laivas, kuris randasi Muskegon upėje, netoli Muskegon vidurmiesto. Oras, kuris anksčiau buvo saulėtas ir malonus, staigiai keitėsi, ir visi sušlapome prieš suspėjant apsivilkti lietpalčiais. Gerai, kad šalia Silversides buvo pastatas su muziejumi ir kitais patogumais. Savininkai davė leidimą mūsų grupei be palydovo apžiūrėti ne tik povandeninį laivą, bet ir US Coast Guard laivą USCGC McLane W-146. Praleidome apie valandą apžiūrėdami abu laivus. Prieš

apleidžiant Silversides muziejų, Brolis Juozas mus pavaišino su dideliais, skaniais "donuts" iš artimos Hodge Podge kepyklos. Važiavom dviračių taku pro miestą kol atsiradom ant šiaurinės pusės upės, ir tenais užlipome ant kelio kuris vedė vėl link Lake Michigan kranto. Beveik privažiavę, padangos nusileido keturiems dviratininkams. Ilgai truko sutaisyti, bet bent sustojimo vieta buvo labai graži, matėsi Lake Michigan, buvo laiko pasilsėti, laisvai pasikalbėti. Nuostabu, kaip geitai oras pasikeitė. Dvi valandas, betaisant padangas - saulėta, šilta ir gražu. Tik pajudėjome, ir vėl apsiniavė ir vėl pradėjo linoti. Atvažiavę į Duck Lake State Park, vėlai papietavom. Dar daug mylių prieš akis, o jau diena trumpėja. Padarėm sprendimą keliauti trumpiausiu keliu iki sekančios nakvynės, vietoj kad sekti Lake Michigan pakrantę. Variantas mus

vedė važiuoti Hart-Montague dviračiu keliu, kuris labai tiesus ir lygus. Privažiavę Shelby miestelį, atsiradom ant Oceana Drive kelio. Irgi gan tiesus, bet teko užkopti keletą ilgų šlaitų, labai vargantys. Buvome laimingi, kad po tiek nuleistų padangų šiandien (devynios iš viso), mūsų nekliūdė daugiau techniškų/mechiniškų problemų. Atvykome į Kirby Creek Campground truputį po aštuntos valandos. Už pusvalandžio buvo tamsu. Visi dviratininkai buvo laimingi ir dėkingi kad jiems vakarienę paruošė sesės Rūta ir Dalė, ir jiems pagalbėjo svečiai iš Rako Stovyklos: Aras Lintakas, TJ ir Olivija Petry. Spaghetti, salotos, bei kiti skanumynai. Mažai ko liko. Staigiai viskas nutilo - daug kas tiesiai po vakarienės ėjo gulti. Skautas vytis Petras derinosi su mūsų stovyklavietės kaimynais: apsikeitėm Traverse City Pie Company pyragėliu už kurį gavome malkų sukurti laužą (iš miško draudžiama rinkti, o krautvėlė jau uždaryta). Paskutinis kelionės vakaras. Nors nuovargis didelis, kažkaip tai dar nesinorėjo eiti į palapinę. Septyni, aštuoni “pagyvenę” dalyviai pasėdėjome, pasikalbėjome ilgesnį laiką.

Šiandien dviračiais keliavome 74 mylias.

ŠEŠTADIENIS LIEPOS MĖN. 15 DIENA

Kėlėmės apie 6vr. Gražus, saulėtas rytas. Pusryčiams valgėme visus kelionės likučius, taigi visokių skanumynų. Jau įprasta tvarka tvarkėmės, pakrovėme sunkvežimį. Prieš iškeliaujant, su dviračiais sustojome į didelį ratą. Brolis Juozas sukalbėjo gražią maldą. Visi kiti gavo paskutinę progą pasisakyti apie savo “rožes, pumpurus ir spyglius” (roses, buds and thorns). Daug įdomių pasisakymų. Niekas nesiskundė, visiems kelionė padarė didelį, pozityvų įspūdį. Iškeliauvome iš Kirby Creek Campground apie 9vr. Dangus saulėtas, oro temperatūra labai maloni. Pirmas sustojimas buvo Ludington

Pumped Storage Plant - tai didelis rezervuaras kuris yra naudojimas suteikti hidroelektrinę jėgą. Brolis Vytenis labai įdomiai papasakojo kaip tas viskas veikia ir kodėl svarbu. Sekanti kelionės dalis mus vedė link Ludington miesto. Sustojome prie Lake Michigan kranto, netoli Ludington švyturio padaryti grupinę nuotrauką. O po to, į House of Flavors, kur paskutinį sykį per šią kelionę gavome ledų pavalgyti. Rojus. Dar liko keletą sunkių, kalnuotų mylių į Rako Stovyklą,

yptatingai ant Morton Rd. Ir Hawley Rd. Bet, atvažiavę virš 200 mylių, niekas net negalvojo pasiduoti. Privažiavome Rako Stovyklos vartus apie 1vp. Tenais mūsų laukė nemažas skaičius stovyklautojų (juk šiandien prasideda stovykla) mus džiaugsmingai pasveikinti už mūsų atlikimą.

Šiandien dviračiais keliavome 29 mylias.

Dviratininkai, kurie pradėjo Lemonte, iš viso nukeliavo 336 mylių

Dviratininkai, kurie pradėjo New Buffalo, iš viso nukeliavo apie 234 mylių.

Sekanti “Tour de Rakas” planuojama 2019 metais.

Skautas vytis broilis Donatas Ramanauskas

Philmont 2017

Kazimieras Soliunas

In this past year, the Chicago Lithuanian Scouts had an opportunity to go to Philmont Scout Ranch out in Cimarron, New Mexico again. Philmont has been inviting campers from all over to their campsites since 1942 and this was the second trip that our organization has done with Philmont. The high adventure camping experience was definitely something a lot of our scouts were looking forward to when they signed up. Training through the months to get ready for the trip was a task that was not easy. A few treks through sand and up some pretty steep hills were great places that the campers explored for this journey. With packs that were packed with jugs of water, water bottles and weights so that they could adjust to carrying all the gear they would need out in the back country.

When the day arrived to get on our way to New Mexico, two skiltai made up of twelve scouts each and their vadovai excitedly boarded the train in downtown Chicago with all their packs and wishes from parents for fun. The train ride was smooth and easy going and the scouts met many other groups that were making the same trip that they were. Many did comment that the train was not the greatest place to sleep, but we all made it in the end.

Arriving in Raton, New Mexico, we were greeted with buses parked up and ready to go to Philmont with assigned bus drivers who pointed out different places of interest as we drove past them that we might see as we adventured through the wilderness. The actual base camp of Philmont was huge compared to some of the other camps that have been visited in the past. Rows upon rows of tents made a city for the campers to live in as they awaited or arrived from their treks. A large pavilion is where the scouts met their ranger that was assigned to each crew that was going. These individuals were the scouts' guide around camp and what they would be needing to do to prepare for their trek. Collecting all the cooking equipment, tents, and food that they would need and making sure everything was packed and fitted correctly was of most importance before they even thought about what they would be doing on the trek.

When we all set out the next day on our trek, we were able to enjoy the beautiful trails that Philmont has. Walking through the wilderness, climbing over rocks and crossing log bridges out there was one of the greatest experiences that we could have had. Stopping every so often to take photos of this well-taken care of landscape. One of the biggest things that really stands out to anyone when they venture to Philmont should be the fact that they actually have the scouts all work on conservation projects as a part of their trek. This really teaches and holds true to gamtos draugas.

Arriving back at base camp from the last day of our trek was a great feeling for everyone. A large gate at the back of the campgrounds welcomed us back and we arrived right around dinner time in which we all got a chance to eat a hot meal that we did not have to cook for a day. If any of our scouts or leaders had an opportunity to go back to Philmont, I do not think anyone would say "no".

Pictures from Rasa Kerelytė

Stovyklaviečių pavadinimai

kun. j.p.s. Vilius Dundzila

Kai kurie skautų vienetai turi savo nuosavas stovyklavietes. Šiame straipsnyje aptarsime jų pavadinimus.

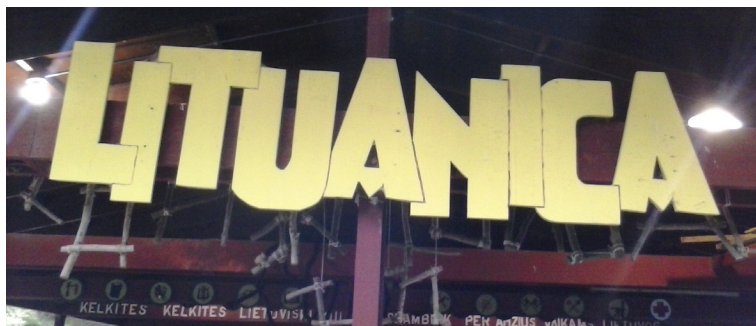
Čikagos skautai veda „Camp Rakas“ stovyklavietę prie Custer Michigan. Ją skautams 1956 m. paaukėjo vietinis lietuvių emigrantų vaikas, pasiturintis vaistininkas Frank Rakas (1892-1964). Stovykloje jam pastatytas paminklas. 1200 pirmųjų lietuvių imigrantų įsikūrė šiose apylinkėse. Miestelio bažnyčioje Šv. Mišios būdavo laikoms lietuviškai, vėliau evangelija skaitoma lietuviškai, o kapinėse—nemažai lietuviškų pavardžių. Tose apylinkėje dar vis gyvena lietuvių kilmės žmonės.

Stovykloje įsteigtos keturios pastovyklės pagal Čikagos tuntu pavadinimus: Aušros Vartai, Kernavė, Lituanica ir Nerija.

Aušros Vartai yra svarbiausia katalikų ir stačiatikių šventovė Vilniaus senamiesčio rytiniuose, t.y. Aušros ar Medininkų, vartuose su stebuklingu Dievo Motinos Marijos paveikslu. Siena pastatyta 1503-1522 m. miestą apsaugoti nuo totorų užpuolimų. Tais laikais vartuose statydavo koplyčias užtikrinti Dievo pagalbą nuo priešų. Aušros Vartų Marijos ikoną esą nutapęs pats Šv. Lukas Evangelistas. Popiežius Jonas Paulius II ją maldingai aplankė 1993 m., o Maskvos ir Visos Rusijos Patriarchas Akesius II—1997 m. Lietuviai, lenkai, gudai ir rusai ją gerbia.

Kernavė (tariasi „Kernavė“, kirtis paskutiniame skiemenyje) yra istorinė Lietuvos sostinė Neries pakrantėje netoli Trakų ir Vilniaus. Miestelis pirmą kartą minimas 1279 m. kaip Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Traidenio sostinė ir pilis, kurią užpuolė ir nugalėjo Kryžiuočių ordinas. Kryžiuočiai pilis ir gretimą miestelį Pajautos slėnyje padegė 1390 m. Miestą vietiniai atstatė, bet pilis liko griuvėsiuose. UNESCO 2004 m. Kernavės piliakalnių kompleksą įrašė į Pasaulio paveldo sąrašą.

„Lituanica“ yra Stepono Dariaus ir Stasio Girėno Bellanca CH-300 Pacemaker tipo lėktuvas. 1933 m. liepos mėn. 15 d. ryte lakūnai išskirdo iš New York į Kauną per Atlantą. Po 6,411 km ir 37 valandų skrydžio lėktuvas sudužo audros metu liepos mėn. 17 d. netrukus po vidurnakčio prie Soldino Vokietijos (dabartinio Pščelniko Lenkijos). Iki Kauno buvo telikę tik 650 km. ir porą valandų.

Kuršių nerija yra 98 km ilgio smiltingas pusiasalis tarp Kuršių marių ir Baltijos jūros su unikaliu ekologiniu rezervatu. UNESCO 2000 m. įtraukė Kuršių nerija į Pasaulio gamtos paveldo sąrašą. Smiltynuose auga gausūs pušynai, o patys smiltynai nuolat keičia savo landšaftą, Baltijos vėjo pučiami, lyg banguodami su jūra. Mažosios Lietuvos žvejai gyvena Nerijoje nuo senovės savo kaimuose ir vieninteliame Nidos miestelyje. Jie yra sukūrę ypatingą lietuvišką marių ir jūrinės žvejybos kultūrą su savais tikėjimais ir tradicijomis.

Rambynas yra Los Andželės skautų stovyklavietė prie Holcomb Valley California. Rambynas yra buvusi baltų ir lietuvių šventvietė-alkakalnis Nemuno pakrantėje prie Pagėgių savivaldybės. 1895 m. reikšminga Mažosios Lietuvos „Birutės“ kultūrinė draugija atšventė Jonines ant Rambyno kalno. Šventėje dalyvavo Jurgis Zauerveinas, mažlietuvių himno „Lietuvninkai mes esam gimę“ autorius, ir lietuvininkų filosofas Vilius Storosta-Vydūnas. Lietuvių tautinis sąmoningumas čia brendo per kasmetines lietuvininkų šventės, susirinkimus ir Jonines.

Romuva yra Toronto skautų stovyklavietė prie Huntsville Ontario. Romuva buvo senovės prūsų ir lietuvių bei kitų baltų genčių šventovė. Ją mini Petro Duisburgiečio ir Simono Grunau kronikos. Mokslininkai mano, kad prūsų šventovė tikriausiai buvusi Nadruvoje šiaurės rytų Rytprūsiose prie lietuvių ir jotvingių žemių. Kronikose rašoma, kad Romuvoje gyveno krivis, senovės pagonims tolygus popiežiui.

„Romuvos“ vardo ir jos atmainos dažnai įvardija šventvietes Lietuvoje ir Latvijoje. Grunau aprašo Romuvoje esančią šventyklą su pagrindinių trijų dievų Patulo (seno pomirtinio dievo), Perkūno ir Patrimpo (jauno vaisingumo dievo) statulomis.

Skautų slėnis yra naujusia skautų stovyklavietė Ukmergės rajone Lietuvoje. Vardas savaime aiškus, tai skautams skirtas slėnis gražioje Lietuvos gamtoje.

Dauguma skautų stovyklaviečių pavadinimų mini Lietuvos istoriją, geografiją, legendas ar senus tikėjimus.

Gamtos Draugės/ Draugo Specialybė

sesė Julija Kudirkienė

Šeštadienį, 2017 spalio 7d, Lemonto jauniausi skautai, paukštytės ir vilkiukai, suėjo kartu atlikti Gamtos Draugės/ Draugo Specialybės reikalavimus, išmokti apie naminius ir laukinius gyvulius, gyvenančius Amerikoje ir Lietuvoje. Brolis Andrius Kudirka paašškino skirtumus tarp laukinių ir naminių gyvulių ir prašėm skautų nupiešti šunio ir paukščio pėdsakas, pamatyti skirtumus. Pasimokinome apie naminių gyvulių priežiūrą, sekant veterinariaus brolio dr. Jono Rimkūno pamoką ir šuniuko „Rosie” pavyzdį. Atlikti gerą darbą, paukštytės ir vilkiukai paaukėjo gyvulių maisto.

Sekančią dieną, nuvežiau visas aukas į „Animal Welfare League,” kuris randasi Chicago Ridge miestelyje. Pasidalinu kelias nuotraukas narvelių, pilnų gyvulių kurie patenkinti skautų aukom! Įstaiga apsidžiaugė mūsų duosnumo, ir kviečia visas šeimas laisvai aplankyti jų gyvulėlius. Dauguma yra apleisti nes savininkai nebegali/nebenori prižiūrėti. Įstaiga dirba be valdiškos paramos, ir nuolatai prašo įvairių aukų. Prisegiau įstaigos padėkos laišką, ir asmeniškai dėkoju už Jūsų nuoširdumą! Norintys daugiau informacijos apie šią įstaigą, galite aplankyti www.animalwelfareleague.com

Vis budžiu!

Įteiktos Vydūno jaunimo fondo stipendijos

Laima Apanavičienė

„Šis straipsnis ir nuotraukos buvo išspausdinti „Draugo“ laikraštyje spalio 3d. Su redaktorės, autorės ir fotografo leidimu, spausdiname jį vėl „Skautų Aide“. Ačiū.“

Vydūno jaunimo fondas (VJF), šiemet švenčiantis savo 65-metį, rugsėjo 24 d. pakvietė į fondo Stipendijų įteikimo šventę, kuri vyko Lietuvių dailės muziejuje, Pasaulio lietuvių centre, Lemont, IL.

Šventę atidarė fondo valdybos pirmininkas v. s. fil. Gintaras Plačas. Padėkojęs gausiai susirinkusiems už dalyvavimą, kalbėtojas pasidžiaugė, kad VJF geradarių aukotojų ir įvairių stipendijų fondų įkūrėjų dėka Vydūno jaunimo fondas gali dosniai paremti besimokantį jaunimą.

Padėkojęs už šios popietės surengimą valdybos nariams, popietės programą vesti toliau jis pakvietė fil. V. Brazaitytę.

Programos vedėja pakvietė visus susirinkusius Tylos minute pagerbti š. m. birželio 19 d. Madison, WI mirusios profesorės Birutės Ciplijauskaitės atminimą. Garsi lietuvių kilmės išeivijos veikėja, ispanų ir lietuvių literatūrų tyrinėtoja, vertėja, mecenatė prof. B. Ciplijauskaitė buvo ilgametė VJF rėmėja, dviejų vardinių premijų – savo tėvo a. a. dr. Juozo Ciplijausko ir savo asmeninio – įkūrėja.

Toliau V. Brazaitytė supažindino susirinkusiuosius su renginyje dalyvavusiais svečiais: Lietuvos Respublikos generaliniu konsulu Čikagoje Mantvydu Bekešiumi ir jo žmona Egle, James Liautaud vardinių stipendijų įsteigėja Gražina Liautaud ir jos dukra Larisa Berry, Pasaulio lietuvių centro direktoriumi Artūru Žiliu, Čikagos lituanistinės mokyklos direktore Vida Rupšiene, Maironio lituanistinės mokyklos direktore Goda Misiūniene, lietuvių tautinio ansamblio „Grandis“ meno vadovu Gintaru Grinkevičiumi, Akademinio skautų sąjūdžio Centro vadijos pirmininku fil. Ričardu Chiapetta, „Nerijos“ tunto tuntininke j. v. s. fil. Tailyda Chiapetta, „Lituanica“ tunto tuntininku v. s. fil. Vyteniu Lietuvninku ir spaudos atstovais.

Per 65-rius metus pasišventusių organizacijos darbuotojų, mecenatų, narių dėka VJF veikla išaugo ir išsiplėtė: Fondas išaugo į didžiulį paramos šaltinį mokslinio pobūdžio knygų leidimui, stipendijos mokamos ne tik išeivijos bet ir Lietuvos akademikams skautams, gausiai remiami skautų lavinimo darbai, įsteigta nemažai vardinių fondų. Šios dienos renginyje buvo įteiktos 4 vardinių fondų stipendijos studentams.

Vedančioji į sceną pakvietė G. Liautaud ir Vydūno jaunimo fondo tarybos pirmininką prof. Romualdą Viskantą įteikti stipendijas verslą studijuojantiems studentams. G. Liautaud VJF įkūrė tris 10,000 dolerių stipendijas savo vyro a. a. James (Big Jim) Liautaud atminimui. Pirmasis šių stipendijų įteikimas įvyko praėjusiais metais. James Liautaud stipendija skiriama lietuvių kilmės studentams, šiuo metu studijuojantiems, priimtiems ar užsiregistravusiems studijuoti Illinois valstijos pagrindiniame, pripažintame verslo universitete ir siekiantiems bakalauro, magistro ar doktorato laipsnio. Šią solidžią stipendiją šiais metais gavo: De Paul universiteto studentai Jokūbas Baranauskas ir Brigita Gerulskytė bei University of Illinois at Urbana studijuojantis Domininkas Mockus.

Visi stipendininkai aktyviai dalyvauja lietuviškoje veikloje. Jokūbas yra ateitininkas, Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijos Mišių skaitytojas, šoka lietuvių tautiniame ansamblyje „Grandis“, šią vasarą dirbo savanoriu organizacijos „Vaiko vartai į mokslą“ pagalbos centruose Lietuvoje. Brigita yra Maironio lituanistinės mokyklos mokytojos padėjėja, taip pat šoka „Grandis“ ansamblyje, yra laimėjusi „DePaul Scholars Award“ apdovanojimą. Abu jie yra baigę Maironio lituanistinę mokyklą.

Domininkas pagal LISS (Lietuvių išeivijos studentų stažuotė) programą atliko stažuotę Lietuvoje, šią vasarą dirbo misionieriumi Haiti, gieda bažnytiniame chore.

Stipendininkai dėkojo James Liautaud vardinės stipendijos steigėjai ir mecenatei G. Liautaud ir VJF už dosnią paramą jų studijoms.

Po šios gražios ceremonijos J. Liautaud vardinės stipendijos įsteigėja nutarė pratęsti sutartį su Vydūno jaunimo fondu ir kitiems metams. Naująją sutartį pasirašė G. Liautaud ir VJF valdybos pirmininkas fil. G. Plačas.

Fil. Gražinos Musteikytės vardinė stipendija buvo įteikta vyr. sk. t. n. Godai Orentaitei. Šią fil. Gražinos Musteikytės vardinę stipendiją fondas įsteigė vykdydamas jos mamos Gražinos Musteikienės testamentinę valią. G. Musteikienė, norėdama įprasminti dukros Gražinos, per anksti iškeliavusios į Amžinuosius namus, prisiminimą, kreipėsi į Vydūno jaunimo fondą su prašymu įsteigti stipendiją lietuvių kilmės studijuojantiems jaunuoliams skautams. Didžioji mecenatė labai mylėjo Lietuvos jaunimą, juo rūpinosi ir tikėjo jaunimo ateitimi.

Pagerbti VJF stipendininkus susirinko gausus būrys žiūrovų.

Naująją James Liautaud vardinės stipendijos sutartį pasirašė Gražina Liautaud ir VJF valdybos pirmininkas fil. G. Plačas.

10,000 dol. stipendiją G. Orentaitėi įteikė VJF tarybos pirmininkas prof. R. Viskanta ir fondo valdybos pirmininkas fil. Gintaras Plačas.

G. Orentaitė į „Aušros vartų-Kernavės“ tuntą įstojo 2010 m. Yra dirbusi su jaunesnėmis skautėmis, buvusi prityrusių skaučių vadove Rako stovykloje. Šiuo metu yra Čikagos akademinio skautų sąjungos skyriaus ASD/Korp! Vytis pirmininkė. Sesė Goda studijuoja biologiją University of Illinois at Urbana – Champaign. Šiais metais Goda priklausė „MedLife“ klubui, dirba Marshall-Colon augalinės biologijos laboratorijoje. Goda yra baigusi Čikagos lituanistinę mokyklą. Nuo 2010 metų Vydūno jaunimo fondas pradėjo skirti 1,000 dol. vardines stipendijas studijuojantiems Lietuvos skautų sąjungos nariams. 2017 metų stipendijoms buvo paskirta

19,000 dol. Šių metų stipendijos pavadintos solistės Vincės Jonuškaitės-Zaunienės ir kunigo Kristupo Čibiro vardais.

Kristupas Čibiras (1888-1942) – Lietuvos kunigas, teologas, Vilniaus krašto visuomenės veikėjas, lietuviybės puoselėtojas. Baigė Sankt Peterburgo dvasinę akademiją, dirbo mokytoju lietuvių gimnazijose ir mokytojų seminarijose, dalyvavo Vilniaus krašto lietuvių draugijų veikloje, gynė Vilniaus krašto lietuvių teises, buvo lenkų valdžios persekiojamas, kalintas. Žuvo 1942 m. kovo 24 d. sovietų kariuomenei bombarduojant Vilnių.

Prof. R. Viskanta ir fondo valdybos pirmininkas fil. Gintaras Plačas Kunigo Kristupo Čibiro vardinę stipendiją įteikė s. v. Jonukui Deuschle ir s. v. Matui Stankui.

Brolis Jonukas yra „Lituanica“ tunto skautas, padedantis visur ir visada. Jis taip pat yra „Boy Scouts of America Eagle Scout“ narys, studijuoja DuPage kolegijoje, priklauso kolegijos „Robotics“ klubui. Brolis Matas pradėjo skautu „Lituanica“ tunte tapo 2002 m. Yra buvęs vilkiukų vadovu, yra „Eagle Scout“ narys. Studijuoja Purdue universitete. Abu jaunuoliai yra baigę Maironio lituanistinę mokyklą.

Laureatai padėkojo VJF už stipendijas ir buvo apdovanoti gėlėmis.

Mecosopranas Vincė Jonuškaitė-Zaunienė (1901-1997) gimė Subačiuje. Studijavo vokalą Berlyne, Romoje, Milane, su koncertais apvažiavo daugybę pasaulio šalių, 1956 išleido lietuviškų dainų (15) plokštelę. 1934 m. buvo apdovanota „Renaissance Francaise“ draugijos aukso medaliu, o 1935 m. Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino III

laipsnio ordinu. Ji – buvusi studentų skaučių draugovės garbės nare. Nuo 2000 m. Vydūno jaunimo fondo iniciatyva Lietuvos muzikos ir teatro akademija kasmet rengia Vincės Jonuškaitės-Zaunienės vokalistų konkursą.

Solistės Vincės Jonuškaitės-Zaunienės vardinės stipendijos laureatėmis tapo g. v. t. n. kand. Maya Chiapetta ir g. v. t. n. Vaida Narytė.

Sesė Maya įstojo į „Nerijos“ tuntą 2004 m. Praėjusiais metais vadovavo jūrų jaunėms, buvo ūdryčių vadove, laūžavede. „Draugo“ laikraščio skyriuje „Skautybės kelias“ ji redaguoja „Mayos kampelį“. Maya studijuoja edukologiją University of South Carolina.

Sesė Vaida į „Nerijos“ tuntą įstojo 2004 m. Yra buvusi ūdryčių vadove, komendantė, laūžavede, vadove būriavimo stovykloje. Šiuo metu sesė Vaida studijuoja meno terapiją Millikin universitete.

Kadangi abi stipendininkės negalėjo atvykti į stipendijų įteikimą, tad perduoti stipendijas buvo paprašyta merginų tėvelių, kurie dalyvavo renginyje. Vaidos mama Dalia Narienė ir Maya tėvaelis Ričardas padėjo VJF už paramą.

Pasibaigus VJF stipendijų įteikimui sveikinimo žodį tarė Lietuvos Respublikos generalinį konsulą Čikagoje Mantvydas Bekešius.

Subtilią meninę programą atliko dainininkė Agnė Giedraitytė, smuikininkė Linda Veleckytė, joms akompanavo Elytė Rėklaitytė.

Pasibaigus programai, susirinkusieji neskubėjo skirstytis namo: fotografavosi atminimui, kalbėjosi, vaišinosi. Smagu stipendijų įteikime buvo matyti ne tik stipendininkus, bet ir jų šeimų narius, lituanistinių mokyklų direktores, „Grandies“ vadovą, kurie su gėlių puokštėmis atėjo pasveikinti VJF stipendijos laureatų.

Iš renginio išėjau pakilios nuotaikos. Smagu, kad atsiranda geradarių, kurie dosniai savo aukomis remia Vydūno jaunimo fondą. Be jų paramos VJF negalėtų vykdyti gerųjų darbų. Nuoširdus jiems ačiū. Reikia tikėtis, kad dosniai apdovanotas jaunimas neužmirš VJF ir ateis laikas, kai ir jie galės dosniai paremti šią organizaciją.

Nuotraukos (V. Lietuvninko)

VJF stipendininkai ir negalėjusių atvykti į popietę stipendininkų tėveliai. Iš kairės: Marisu ir Daliai Nariai, Brigita Gerulskytė, Jokūbas Baranauskas, Domininkas Mockus, Goda Orentairė, Matas Stankus, Jonukas Deuschle, Tailyda ir Ričardas Chiapetta.

Išėjusieji anapilin...

Lyg lakios žiežirbos laužų
Sugrįžtam į Tave nūnai...
(skautų vakarinė malda)

A + A Brolis v.s. Česlovas Senkevičius (1921 – 2017)

„Gimimo dvidešimt pirmą, Vietovė – Joniškėlis, Nuo ten žygiuoju ir budžiu
Lelijos vėliavą iškėlęs“

Tai pirmas posmas „Autobiografija“ iš brolio Česlovo 2015 spausdinto rinkinio Devyni amatai.

Mums kaip skautams tuoj krinta į akį trys žodžiai – „budžiu“, „Lelijos vėliava“...Tad nuo pat jaunystės, brolis Česlovas pasirinko gyventi ir eiti skautišku keliu. Rašysiu apie brolių Česlovą ne tik kaip lietuvių skautų veikėją, buvusį Skautų Aido redaktorių, skautų vadovą bet ir kaip mūsų šeimos galvą ir tėvą.

Brolis Česlovas gimė Lietuvoje, Joniškėlyje, 1921 sausio 2d. jauniausias Mečio Senkevičiaus ir Viktorijos Bekerytės sūnus. Augo kartu su vyresniu broliu Vytautu geroje sąlygoje ir teko jam baigti Ukmergės gimnaziją ir mokytojų seminariją. Karui užėjus pasitraukė į Vokietiją kur jo tėvas gavo darbą geležinkelyje karo metu. Karui užsibaigus pateko į DP stovyklą anglų sekcijoje ir čia prasidėjo pastarieji darbai skautų veikloje ir lietuvių spaudoje. Kaip žinome, pokario metu LSS smarkiai veikė, buvo daug progos dalyvauti kaip vadovas stovyklose, draugovėse. Brolis Česlovas energingai įsijungė į veiklą. Jis, gyvendamas DP stovykloje, Braunschweig, susipažino su gimnazijos bendradarbe Laima Žiliūte ir jie apsidėdė 1947 metais. Ji buvo aktyvi ateitininkė o ne skautė, tai susidarė lietuvių veiklai naudinga ir prasminga pora. Reikia pridėti kad mūsų mama visada prilaikė bet kokią lietuvišką veiklą ir augino savo vaikus skautiškoj šeimoje.

Tėvai pasirinko glaustis prie artimesnių giminių ir atvyko į Kanadą 1950 metais. Pirmas įsikūrimas buvo Tillsonburg, Ontario tabako ūkyje. Ten lietuviškoj aplinkoj atliko darbo sutartį bet ir pradėjo kurti ateities planus - kur galėtų Kanados lietuvių skautai stovyklauti? Tad jis per savo pažįstamus ir gimines rado stovyklavietę Alberto ir Elenos Augustinavičių ūkyje, netoli Delhi, Ontario - kur skautai ir skautės stovyklaudavo vasaros metu, miškelyje prie upės, beveik iki kol Romuvos stovykla atsiradė - 1962 metais. Per šį laikotarpį brolis Česlovas pradėjo redaguoti LSS Skautų Aidą.

Vaikystėje atsimenu kaip girdėdavom tik rašomos mašinėlės garsą – vakare ir beveik ištisą naktį. Dar tada tėvas rūkė, kaip beveik visi jo kartos vyrai, tas kvapas dar man akis graužia...Turėdamas tris jaunos vaikus greit metė! Redagavo ir leido Skautų Aidą 13 metų! Taip pat man buvo įdomu sužinoti kad straipsniai kurie buvo išleisti Skautų Aide 1958-59 metais „Turtas“ buvo jo rašyti – naudodamas slapyvardį Alvydas Tautkus. Vėl ištrauka iš Autobiografijos – Devyni Amatai :

„Toronto per visas naktis – Tik „Skautų Aidas“ ir spauda, ir mielas Steponas Kairys, O ir Danaitis su žmona..“

Namuose daug kartų lankėsi įvairūs skautų veikėjai bei bendradarbiai. Brolis Eimantas iš Londono, kun. S. Kulbis SJ iš Montrealio, Br. Kviklys iš Čikagos, A. Saulaitis iš Čikagos - o tarp torontiškių – Stepas Kairys, V. Šarūnas, F. Mockus, L. Kalinauskas ir kiti skautai bei bendradarbiai. Žiemos darbai tai buvo lyg ruošą keliauti ir dalyvauti įvairiuose stovyklose

kur jis beveik visada redagavo ir leido stovyklinį laikraštėlį – ir su humoru ir nuoširdumu visus skautus traukė pasižiūrėti „Pro Palapinės Plyšį“.

Įsitikinęs į skautybės ir Baden Powellio pristatytais principais jaunimui, su bendradarbiais išleido lietuvių kalba BP knygą „Skautybė Berniukams“. Mes vaikai lengvai pritapome prie skautavimo. Jis nestūmė mus tapti skautais nei dalyvauti jeigu nenorėjome. Vienintėlis pageidavimas buvo kad kaip nors dalyvauti lietuviškoje veikloje ir svarbiausia neužmiršti jos kultūros, kalbos bei istorijos. Atostogų metu atsimenu keliones į gamta arba prie jūros. Niekados nestabdė mūsų jeigu norėjome būti gamtoje. Tai jam sveikiausia ir tikriausia mokykla.

Brolis Česlovas labai mylėjo gamtą, ypač jos grožį ir ramumą. Manau kad jis ten ir rasdavo savo mintis apie ką rašyti, kalbėti ir galvoti. Baigęs pagrindines redakcijos pareigas Tėviškės Žiburiuose - jo mylimiausia vieta toliau dirbti ir rašyti buvo sūnaus vasarvietėje – šalia Romuvos skautų stovyklos. Svarbiausia, būdamas skautas, jis mėgo ir suprasdavo jaunimą. Kaip tėvas jis į „kasdieninius“ auklėjimo reikalus mažai kišdavosi arba rūpinosi, bet į gyvenimo „platesnius“ arba „gilesnius“ klausimus, jis mums buvo kantrus žmogus su atvira nuomone ir klausia.

Brolis Česlovas tikrai paliko savo „markę“ – ne tik šeimoje bet ir Lietuvių Skautų Sąjungoje. Nuopelnus vertino kaip ir visi – bet būdamas kuklus per daug dėmesio į juos nekreipdavo. Gavo iš LSS aukščiausius ordinus, ir iš Lietuvos Respublikos LDK Gedimino Kryžiaus ordiną. Dažnai sakydavo – blizgučiai gražūs ant uniformos, bet gražiau tinka jaunimui... Daug metų dirbo kaip vienas iš redaktorių Tėviškės Žiburių savaitraštyje. Tada ir pradėjo smarkiai rašyti. Netik vedamuosius – kurie tapo leidiniuose , „Dvylika metų“ ir „Penki taškai“ bet ir dar keturias knygas „Ketvirtoji upė“, „Trys iki Šimto“, „Devyni amatai“ ir paskutinė knyga,

A + A Brolis v.s. Česlovas Senkevičius (1921 – 2017)

novelė – „Dr. Antonelli“, išleista prieš jo mirtį. Per ilgą bendradarbiavimą ir po apsilankymo savo tėviškėje 2005 metais, jo darbų archyvas randasi Pasvalio Mariaus Katiliškio viešojoje bibliotekoje, Lietuvoje.

Atėjo naktis.... Tėveli, broli Česlovai, kiek kartu stovėdavome ratu, baigdami sueigą arba laužą, tai dabar baigsiu su jūsų rašytais žodžiais: „Dėkoju Viešpačiui už laiką, O kalba už mane beržai baltieji... Belieka klausimas – ką veikia...Pirma manęs Namu išėję mylimieji?

Brolis Gailius Senkus (Senkevičius)
Dundas, ON, Kanada

Trys Česlovai - Senkevičius, Kiliulis, Anužis Jubiliejinėje stovykloje 1973 m. 2017 m. spalio 12 d. mirė v.s. Česlovas Senkevičius. Dabar jie visi vėl kartu... Ypatingi Lietuviškosios skautybės nariai.

Oro skautų rėmėjas Raimundas Paškus

A.A. lakūnas Raimundas Paškus baigęs savo žemišką kelionę išskrido į saulėleidį š.m. liepos 1 d. Ponas Paškus buvo Čikagos oro skautų rėmėjas ir Amerikos lietuvių aero klubo valdybos narys. Įsisteigus Čikagos „Lituanicos“ tunte „Dariaus ir Girėno“ oro skautų draugovei, p. Paškus paskraidindavo oro skautus vienmotoriu, dviviečiu Aeronca Chief lėktuvu iš Palwaukee aerouosto. (Tame pačiame aerouoste skraidydavo Lietuvos didvyris Steponas Darius prieš jo ir Stasio Girėno išskridimą į transatlantinę kelionę.) Nuotraukoje matosi trisdešimt dviejų metų amžiaus lakūnas tarp oro skautų 1955 m. Maždaug dvylika metų vėliau p. Paškus buvo išrinktas naujai įsisteigusiai Amerikos lietuvių aero klubo sekretoriumi. Jis tada atnaujino savo lakūno teises ir iškovojo leidimus skristi arčiau žemės su išskleista trispalvė virš Dariaus ir Girėno paminklo Čikagos Marquette parke per minėjimus.

Oro skautai dėkoja p. Paškui už jo bendradarbiavimą, skradymo įkviepiamą ir lietuvišką patriotizmą. Reiškiame gilią užuojautą jo žmonai Stasei, sūnums su savo šeimoms, broliui ir giminei.

„Dariaus ir Girėno“ draugovės oro skautai

Lakūnas Raimundas Paškus, trečias iš k., tarp oro skautų Mindaugo Pleškio, Petro Bulikos ir Rimanto Penčylos prieš skrydį iš Palwaukee aerodromo 1955 m. Nuotraukoje trūksta Henriko Kirklio. Rimanto Penčylos archyvas.

A.A. v.s. Jaras Alkis

Lietuviai skautai Anglijoje, ir bendrai Europoje, ilgą eilę metų buvo laimingi turėdami ypatingai puikius vadovus. Mes su didžiausia pagarba prisimenam K. Vaitkevičių, B. Zinkų, R. Čepaitį, O. Galiūnaite, V. Čepą, E. Sovą, D. Dainauską, J. Trečioką, S. Čeponį, J. Malaysiāš, ir S. Vaitkevičių. Rugsėjo mėn. 18d. Vilniuje mirė dar vienas mūsų puikus vadovas, mylimas kelių generacijų lietuvių skautų ir skaučių—Jeroslavas Alkimavičius (Jaras Alkis).

Jaras buvo mano žmonos, Gajutės Valterytės-O'Brien, buvusios Europos rajono vadeivės, ir mano geras draugas. Jis, kartu su mano žmona, ilgai ragino mane—Anglų skautą neturintį nei lašo lietuviško kraujo—prisijungti prie lietuvių skautų veiklos. Lietuviškas skautavimas man pasidarė labai svarbus, ir aš pats buvau išrinktas Europos rajono vadu. Tai tikriausiai taps nepakartojamas sutapimas!

Jaro nuopelnai lietuviškajai skautijai yra didūs. Jis tikrai užsipelnijo visus paaukštinius ir apdovanojimus kuriuos jam LSS vyriausybė paskyrė. Buvo apdovanotas Geležinio Vilko ordinu. Buvęs Lietuvos Prezidentas Valdas Adamkus s.v.v.s. Jarui Alkiui iteikė Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino ordiną.

Jaras turėjo gražų balsą ir dažnai buvo kviečiamas užimti laužavedžio pareigas. Metų metais jis keliavo po visą Angliją, uždegdamas lietuviško skautavimo liepsnelę tokiuose miestuose kaip Bradford, Nottingham, Manchester, ir Some-on-Trent. Jis nurykdavo kur tik buvo reikalingas, ir darydavo ką tik galėjo įkvėpti entuziazmą skautavimui tose vietose. Jo pastangos susilaukė daug gražių vaisių. Jaras buvo puikus kalbėtojas. Jis ypač pasižymėjo stovyklos uždarymų žodžiais, ir laikė Lietuvos vėliavą ir skautiškas gaires vertas aukščiausios pagarbos.

Mes visi, kurie turėjome laimę Jarą pažinti, jo ilgai nepamiršim ir visad pasiilgsim. Mes reiškiam giliausią užuojautą jo žmonai, Žydrei.

s.v.v.s. Vincent O'Brien
(į lietuvių kalba vertė v.s. fil. Kristina Vaičikonis)

Štai ką broliui Henrikui Antanaičiui rašė jo žmona Žydre: “Dažnai prisimindavo skautavimo laikus. Paskutiniai jo žodžiai, kuriuos galėjau suprasti buvo: AŠ TURIU PADĖKOTI VISIEMS SKAUTŲ VADOVAMS. Tą pasakė bent kelis kartus. Neišejo jam pačiam padėkoti, labai gaila. Tai persiunčiu tau jo žodžius, jei gali, padėkok už jį.”

O brolis Henrikas pridėjo: “Noriu parašyti kad a.a. Jarą pažinau nuo 1976 metų. Jam lietuviškas reikalas buvo labai svarbus jo gyvenime, ypač lietuviškas skautavimas. Tie kurie jį pažinojo pasiilgs jo asmenybės ir žmogiško nuoširdumo bei jo užsidegimo skautiškoje veikloje. Lai jis ilsisi ramybėje Apvaizdos prižiūrimas.”

A † A Gerimantas Penikas (1930–2017)

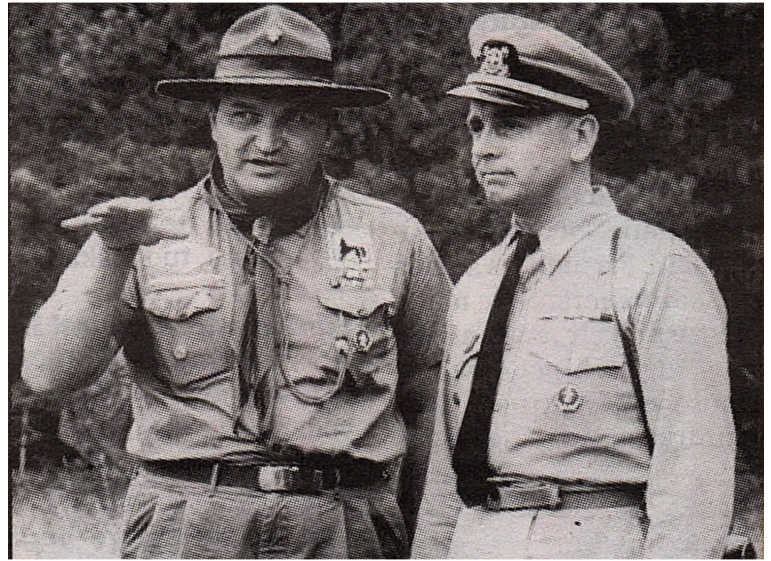
Su fotografu Gerimantu Peniku pirmą kartą susitikome prie Michigano ežero arba San Dunose, kaip lietuviai praminė tą vietą. Buvau neseniai atvykęs į Čikagą, tėvui paprašius, pasilikau joje pusmečiui. Vasarą kažkas mane nutempė į San Dunos paplūdimį, ten kažkoks fotografas ėmė mane fotografuoti.

Nežinodamas, kas jis toks, pasakiau: „Aš Goštautas, nefotografuok manęs“. O jisai: „Kas tu toks? Ar tavo tėvas kartais neparasė knygos apie Lietuvą, ispaniškai?“ Atsakiau: „Ne mano tėvas, aš parašiau tą knygą ‘Arte Lituano’“. Jis nustebo: „Negali būti, tu dar vaikas“.

Taip susipažinau su Gerimantu ir nuo tos dienos tapome geri draugai; jis stebėjosi mano rašiniais, o aš mėgau jo nuotraukas. Jis visados man tvirtino, kad aš nemoku fotografuoti, o aš sakiau, kad jis nemoka rašyti. Ir taip bediskutuodami susipažinome ir susidraugavome. Iš Čikagos išvažiavau į New Yorką, Woodhavene gyveno Gerimantas, teko sutikti jo būsimą žmoną Danutę, vėliau tris dukteris – Daivą, Vidą ir Sigitą.

Gerimantas nesiliovė fotografuoti, paskui pradėjo filmuoti su Bolexu. Tada tarp Amerikos lietuvių buvo du filmų mėgėjai – Jonas Mekas ir Gerimantas, bet Jono tikslas būdavo įamžinti kiekvieną gyvenimo momentą, tuo tarpu Gerimantui terūpėjo užfiksuoti įvykį. Jeigu ieškotume pirmųjų dipukų gyvenimo JAV momentų, tai jų fiksuotojai buvo tik du, ir reikėtų išsaugoti tuos dokumentus ateičiai. Meko jau nemažai palikta MOMA (Museum of Modern Art) ir Harvarde. Gerimanto – Išsivijos centre Kaune.

Gerimantas buvo puikus nuotraukų kūrėjas. Jis visados žinojo, kaip prieiti prie žmogaus ir išgauti meniškumą jo bruožus. Jo nuotraukas reikėjo sudėti į albumą, kaip padarė V. Maželis, K. Daugėla, A. Kezys. Deja, tik ne Gerimantas. Jam įamžinti savo vardą prie tūkstančio nuotraukų buvo visai nesvarbu. Liko vienas albumas apie skautus, kur daugiau nei pusė nuotraukų – Gerimanto, bet ir ten jis nepaliko savo vardo. Penikui labiau rūpėjo ištraukti gerų nuotraukų ir jas rodyti savo draugams, negu varžytis su kitais fotografais. Jam visai nerūpėjo, kad albume „Lietuviškoji skautija 1945–1985“, turinčiame apie 700 puslapių, jis liko nepaminėtas.

Pastaruoju metu išėjo daug kultūrininkų ir mokslininkų: V. Virkau, V. Krištolaitytė, Pranas Gailius, Ž. Mikšys, dr. T. Remeikis, A. J. Klorė, A. J. Greimas, A. Nyka-Niliūnas, Kostas Ostraukas, Jonas Ulėnas. Visa grupė išeivių dar nuo Vokietijos laikų. Liko jų vaikai ir anūkai, bet jau be tos dipukų energijos mylėti Lietuvą. Visų jų nuotraukos ir filmai su jais yra išlikę, čia Gerimanto nuopelnas.

Vienas iš svarbiausių Gerimanto laimėjimų – pagaminti filmą Amerikoje ir Lietuvoje su videokamera; šioje srityje jam sekėsi taip pat gerai, kaip ir fotografuoti. Bet didžiausias jo nuopelnas – filmų, pagamintų sovietų laikais, kirsdavusių sienas ir šiandien ieškomų, surinkimas. Įdomiausia, kad daugelio jų Lietuvoje nėra. Šimtai VCR ir DVD (G. Karoso dėka) gulėjo pas Gerimantą ir šiandien būtų gera istorinė medžiaga suprasti sovietų sistemą. Kiek tų filmų dar yra Amerikoje ir kiek jau dingę, sunku pasakyti.

Ilsėkis danguje, Gerimantai, ir žiūrėk į savo nuotraukas amžinai!

Stasys Goštautas

A † A Vytautas ir Vanda Šliūpai

Išlydime pirmuosius Chicagos lietuvių skautų draugininkus.

Ps.fil. Vytautas Šliūpas mirė 2017 m. rugpjūčio 23 d., vyr.sk. Vanda Šliūpienė – 2017 m. spalio 12 d. Skautai nuo 1945-ųjų metų.

1949 m. pavasarį, išikūrus dviems skautų skiltims - „Sakalų“ ir „Lapinių“, sudaroma „Geležinio Vilko“ draugovė, draugininkas – Vytautas Šliūpas. Pradžia skautų „Lituanicos“ tuntui.

1948 m. vasarą steigiama pirmoji jaunesniųjų skaučių draugovė, draugininkė Vanda Fabijonavičiūtė (Šliūpienė), globėja - E. Paliokienė. Pradžia skaučių „Aušros Vartų“ tuntui. 1951 m. sesė Vanda savo vadovaujamai draugovei suteikia „Saulučių“ vardą.

„Lituanicos“ tunte brolis Vytautas ėjo spaudos vadovo pareigas. 1957 m. „Lituanicos“ tuntas, septintųjų veiklos metinių proga, išleido „Lituanica – Čikagos skautų tuntas“, kurį redagavo ps. Vytautas Šliūpas, o „prie rašomosios mašinėlės kantriai darbavosi mano geroji talkininkė – žmonelė Vanda“, rašoma knygos įžangoje. 1955 m. Vytautas buvo Korp!Vytis centro valdyboje, 1957 m. – Garbės teismo narys, 1960-61 m. – filisterių centro valdybos pirmininkas. Lietuvai atgavus nepriklausomybę, grąžintame tėvų ūkyje Auksučiuose (Šiaulių aps.) pradėjo kurti žemės ūkio ir miškų ekologinio tvarkymo centrą. Į Lietuvą jau perkelti Vytauto

Šliūpo ir Vandos Šliūpienės archyvai. Vytautas yra Šiaulių Universiteto garbės narys.

Vytautas Šliūpas buvo hidraulikos inžinierius; dirbo Liberijoje, Bolivijoje, Bangladeshe, Tailande, Saudi Arabijoje.

Kai skautybės ĩkūrėjas Lord Baden-Powell su žmona Olave ir 600 skautų iš Anglijos 1933 m. atvyko į Palangoje vykusį Lietuvos skautų sąskrydį, Vytauto tėvas – aušrininkas dr. Jonas Šliūpas buvo Palangos meras ir pasitiko skautybės ĩkūrėją, ĩtekdamas jam gintarinį Palangos miesto raktą ir pakviesdamas perkirpti kaspiną atidarant „Baden Povelio Gatvė“. Tai matė ir Vytautas ir vėliau, po didžiojo skautų parado, kartu su savo mama dalyvavo pietuose.

2008 m. IX Tautinėje stovykloje, Camp Manatoc, OH., prisimenant prieš 75 m. vykusį sąskrydį, buvo suvaidintas Baden-Powell sutikimas. Vytautas vaidino savo tėvą, Kanados rajono vadas v.s. Romas Otto – Baden-Powell, v.s. Irena Markevičienė – Lady Olave. Vytautas „Skautų aide“ rašė: „Tas įvykis – vaidinti savo Tėvą, man buvo labai jaudinantis. Mintyse mačiau jį, sveikinantį tikrąjį Skautybės ĩkūrėją, o visus kitus skautus stovinčius ramiai, pagarbiai ir saliuotuojančius. Esu jau senas, bet šis stiprus pergyvenimas liks atmintyje, nes vis tik širdyje dar tebeesu Lietuvos skautas.“

Alė Namikienė

Ps.fil. Vytautas Šliūpas, 2008 m.

Pašto Dėžutė

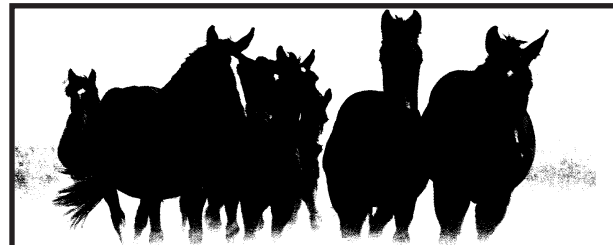
Vanda Zelenis
Reseda, CA

Mieli Skautų Aidas leidėjai,

Netikėtai gavau paštą Sk. Aidas Nr. 2 Ruduo 2017, ir esu dėkinga nežinomam geradariui ar geradari. Esu 94 metų amžiaus. Koks sutapimas! Skautų Aidas įsteigtas 1923.3.15. Mano gimimo data yra 1923.3.25. Malonu patinti tokių sutapimų.

Šiuo siūniū Eekis Nr. 1765 šimto dolerių vertis už pemušenatę. Mano vyras Vytautas Zelenis buvo pirmų skautas. Pirmine šiais metais sulaukė šimto metų amžiaus. Mūsų abu skautavome Kaune, Ten susituokėm. Kartu išgyvenome 74 metus. Ikauginome dukteris Rangs ir sūnus dainių.

Pirkaušiau "Kam. Gražinos" būrelinį. Tcho ir vadovauti. v.s. Vanda Zelenisė
Priedas: Eekis # 100- Nr 1765

Mieli skautės ir skautai
sėses ir broliai
Prieš akis Skautų Aidas
2017 rudens leidinys
Koko paštus žurnalas
Su malonumu perska-
čiau. Ir džiaugiuosi-
kų dėl padarytų tik
Jūsų pastovūs skautai!
Su visa eile autentiš
Valio! Sėkme toliau
dorsuošis
Raiminto Mockaitienė
skaitanti ateitininkė
2017. 11. 11

Here art by Eduard Kyslynsky, used under license from Shutterstock

Mieloji Sese Rita,
ilgai laukta „Skautų Aido“
redaktore,

Pagalčiau „Skautų Aidas“ vėl mūsų rankose!
Kaip malonu kad atsirado, kas jį redaguos!
Sveikinu sėtikus ir linkiu išsėsti, nors reikės
kauntybės sunkiai ir nepavėgėčiai dirbti!
Tegul Dievelis Tave padeda! Sese Sofja

P.S. Smagu būvo paraišyti tą „istorinę“ mūsų
nuotraukę! Pasirodo, mūsų abiemis skautybė
svarbi mūsų gyvenimui!
S.

Mieloji Sese Rita,

Lemont, IL
Padėkos diena, 2017 m.

Padėkos dienos, greitai artėjančių šv. Kalėdų ir naujų metų
proga, noriu padėkoti Jums, naujajai ir taip lauktoji Sese
Rita Rašymienė, „Skautų Aido“ redaktore!

Rankose laikau jūsų gražiai ir sumaniai
suredaguotą „Skautų Aidas“ žiema, 2017, Vol. 90 No.1
Geros kokybės popierėje atspausdintos nuotraukos, žinios,
rašiniai ir skelbimai apie įdomius įvykius mūsų labai
platioje skautų organizacijos veikloje, leidinių daro
malonų paimiti ir rankas, vartyti, skaityti, daug ką
nduop ir įdomaus išmokyti, prisiminti, net svečių
kambarėje ant staliuko laikyti...

Tad siūniū savo geriausias sveikinimus
ir kūrėlingai atėičiai linkėjimus Jums, Sese, jūsų redakcijos
talkingams, bendradarbiams ir visiems „Skautų Aido“
skaitytojams!

v.s. fil. Ritonė Rudaitienė

